

Висновки. Застосування комп'ютерних технологій у музичній освіті здійснюється для розв'язання мистецтвознавчих, педагогічних, інформаційно-комунікаційних завдань. Використання музичних комп'ютерних технологій сприяє модернізації навчального процесу в загальноосвітній школі, надає змогу залучати дітей до створення творчих робіт, оформлення результатів роботи за певними темами у вигляді різних проєктів, пошукової роботи під час вивчення народної творчості, української музичної культури, творчості композиторів світу.

Література

1. Беспалов П. В. Компьютерная компетентность в контексте личностно ориентированного обучения / П. Беспалов // Педагогика. – 2003. – № 4. – С. 41–45.
  2. Державний стандарт базової і повної загальної середньої освіти // Інформаційний збірник Міністерства освіти і науки України. – 2004. – № 1 – 2. – С. 5–60.
  3. Закон України «Про загальну середню освіту» // Освіта України. – № 117. – 1998. – С. 6.
  4. Зятямина Т. Компьютерные технологии на уроке музыки / Т. Зятямина // Искусство в школе. – 2006. – № 5. – С. 41–43.
  5. Тихомиров О. К. Психология и информатика. Социальные и методологические проблемы информатики, вычислительной техники и средств автоматизации (материалы «Круглого стола») / О. К. Тихомиров // Вопросы философии. – 1986. – № 9. – С. 110–111.
- Стаття надійшла до редакції 19.05.2012 р.

УДК: 378.14+378.2+378.18

В. В. Нестеренко,
кандидат пед. наук, доцент,
Південноукраїнський національний університет
ім. К.Д. Ушинського

ДИДАКТИЧНІ УМОВИ УПРАВЛІННЯ САМОСТІЙНОЮ НАВЧАЛЬНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ СТУДЕНТІВ ЗАОЧНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ

Нестеренко В. В. Дидактичні умови управління самостійною навчальною діяльністю студентів заочної форми навчання.

У статті розглянуто дидактичні умови, які сприяють управлінню самостійною навчальною діяльністю студентів заочної форми навчання. Описано підходи, що складають методологічну основу дидактичних умов управління самостійною навчальною діяльністю студентів-заочників.

Ключові слова: дидактичні умови, навчальна діяльність, студенти-заочники, підходи, управління самостійною навчальною діяльністю.

Нестеренко В. В. Дидактические условия управления самостоятельной учебной деятельностью студентов заочной формы обучения.

В статье рассматриваются дидактические условия, которые способствуют управлению самостоятельной учебной деятельностью студентов заочной формы обучения. Описаны подходы, которые составляют методологическую основу дидактических условий управления самостоятельной учебной деятельностью студентов-заочников.

Ключевые слова: дидактические условия, учебная деятельность, студенты-заочники, подходы, управление самостоятельной учебной деятельностью.

Nesterenko V. Teaching self-management training conditions for the activities part-time students.

The article deals with the didactic conditions which provide the management of part-time students' independent educational activity. The approaches which form the methodological basis for the didactic conditions aimed at managing part-time students' independent educational activity are described.

Key words: didactic conditions, educational activity, part-time students, approaches, management of part-time students' independent educational activity.

Постановка проблеми. В умовах моральної кризи сучасності культурно-освітня сфера переживає складний етап свого розвитку: спостерігається переоцінювання цінностей, сталих теорій і концепцій навчально-виховного процесу; посилюється розрив між високою соціальною значимістю освіти і її реальним рівнем. У зв'язку з цим зміна соціально-економічних умов спричиняє за собою непрості проблеми вищої педагогічної школи, спонукаючи до нового осмислення не лише становлення предметної підготовки педагога, але і його духовно-моральний, естетичний і інтелектуальний розвиток. Нині педагогічна освіта покликана розв'язати завдання підготовки фахівця, що виразно представляє своє місце в системі культурного руху і усвідомлює роль навчального процесу. Отже, особливого сенсу набуває реалізація парадигми гуманістичної спрямованості вищої педагогічної освіти.

Актуалізація особистісної й соціальної значущості праці педагога зумовлює підвищення вимог до її підготовки. Нині значний інтерес у політиці, економіці і науці викликає розроблення нових підходів, методологічних ідей і теоретичних позицій педагогічної науки.

До проблем педагогічної освіти належить професійно-педагогічна підготовка студентів-заочників. Дослідження організації самостійної навчальної діяльності цього контингенту обумовлене формуванням потреби підвищення професійної компетентності педагога і можливостей її здійснення, та пов'язане з розвитком у студентів-заочників професійно-ціннісного відношення до суб'єкта навчання, з розширенням функцій педагогічної діяльності через розмаїття виявлення самостійності в індивідуальній і колективній роботі. Нині стає усе більш значущим пошук і віднайдення шляхів подальшого удосконалення педагогічної підготовки педагога, професіоналізм і компетентність якого, разом із психолого-педагогічною і методичною підготовкою, повинні передбачати розв'язання завдань розвитку його творчої особистості, інтелекту, ініціативи й самостійності.

Аналіз останніх досліджень. Нині виявляються прогресивні тенденції в розвитку педагогічної освіти, що забезпечують створення гнучких технологій управління самостійною навчальною діяльністю, активізацію особистісного потенціалу студента-заочника, педагогічну регуляцію самостійності, адаптацію методичних програм до індивідуальних особливостей того, кого навчають.

Заочне навчання набуло поширення в більшості країн світу. Особливого статусу набуває заочна форма здобуття педагогічної освіти у зв'язку з наростаючою тенденцією педагогізації суспільства і його включення до широкої системи виховання усіх соціальних і вікових груп населення, а саме в підготовку «численних категорій людей, яким належить у своїй професійній діяльності працювати в якості учителів, соціальних педагогів,

соціальних працівників, організаторів і керівників людських спільностей у виробничій, комерційній, військовій, побутовій, досуговій, реабілітаційній і інших сферах» (В. Сластьонін).

Проте, нині заочна форма навчання, її зміст, методи і засоби недостатньо зорієнтовані на сучасні вимоги підготовки майбутнього педагога. З-поміж інших, має місце підхід до підготовки як другорядному, скороченому і спрощеному шляху отримання знань і диплома. У навчальному процесі вищого навчального закладу слабо враховується специфіка навчання, індивідуальні якості і умови роботи студента-заочника.

У результаті аналізу педагогічного процесу вищого навчального закладу доводиться констатувати, що заочна педагогічна освіта ще не зазнала суттєвих позитивних змін щодо створення необхідних умов самостійної роботи студентів-заочників; урахування специфіки відбору змісту навчального матеріалу і організації занять; вивчення ставлення студентів і викладачів до заочної форми навчання; реалізації установки на засвоєння належного обсягу знань; формування умінь і навичок студентами-заочниками, передбачених навчальним планом денного відділення.

Між тим, у заочного навчання є ряд переваг, наприклад: поєднання трудової і освітньої діяльності сприяє усвідомленому і цілеспрямованому виробленню потрібної інформації; поєднання навчальної і професійної діяльності (за фахом) сприяє формуванню особистісних якостей педагога (співвідношення теорії з практикою, здатність уловлювати найбільш загальні тенденції соціального розвитку суспільства, науки і техніки в обраній студентами галузі знань); мотиви вступу до педагогічного ВНЗ заочників, у більшості своїй, суспільно значущі і професійно спрямовані і нерідко визначають перспективність того, хто навчається; потреба в знаннях, пізнавальні інтереси, цілі і мотиви здобуття педагогічної освіти формують їх трудове життя; спілкування студента-заочника, обумовлене сферами вищого навчального закладу, трудового колективу і сім'ї, набувають соціальні функції: в сім'ї – культури поведінки; у професійній діяльності – оперування новими знаннями.

За останні роки з'явилися дослідження, дотичні до окресленої проблеми (В. Андреев, В. Загвязинський, І. Зимня, Є. Ільїн, П. Підкасистий та інші). У нечисленних дослідженнях, наукових статтях (І. Антонович, Б. Антропов, В. Бондаревський, Є. Голант та інші) розроблено окремі аспекти самостійного навчання. Однак, недостатньо вивчені дидактичні умови процесу управління самостійною навчальною діяльністю студентів-заочників. Проте більшість питань, що відносяться до цієї проблематики, розглядаються в загальнопедагогічному плані. Недолік конкретних експериментальних досліджень у педагогічній науці, що розкривають важливість дидактичних умов управління самостійною навчальною діяльністю студентів заочного відділення, необхідність обліку їх можливостей і специфіки перебігу навчально-виховного процесу, послужили основою для розгляду цього питання.

Мета статті полягає в розгляді дидактичних умов управління самостійною навчальною діяльністю студентів заочної форми навчання.

Виклад основного матеріалу. Заочне відділення як одна з масових ланок системи професійно-педагогічної освіти має достатньо можливостей розвитку майбутніх педагогів та їхньої підготовки до здійснення навчально-виховної роботи, реалізації цілей і завдань, що вимагають адекватної системи управління.

Під умовами в загальному сенсі розуміються обставини, правила діяльності, обстановка, вимоги, обмеження. Стосовно педагогічної освіти, умови – це стійкі чинники, які впливають на хід і специфіку навчального процесу і визначають їх. Застосування системного підходу до дослідження зумовило розроблення умов ефективного управління самостійною навчальною діяльністю студентів заочного відділення. Системне бачення проблеми дозволяє охарактеризувати дидактичні умови, взаємозв'язки між структурними і функціональними компонентами системи педагогічної освіти як «внутрішньосистемні» і «зовнішні», у якості яких є «середовище» та «оточення».

Нині інтенсифікація процесу навчання студентів передбачає таку організацію навчальної роботи, яка забезпечує досить швидке й ефективне протікання пізнавального процесу із розумним і економічним використанням інтелектуальних сил і тимчасових можливостей тих, хто навчається. При цьому здійснюється доцільний відбір навчального матеріалу, педагогічно виправданих, ефективних форм, прийомів і методів організації і реалізації самостійної діяльності студентів за неослабного розвитку професійного інтересу до вивчення науки та оволодіння майбутньою професією. Відведений на вивчення предметних знань ліміт часу і необхідність професійно-педагогічного розвитку майбутніх педагогів визначили вектор пошуку нових шляхів удосконалення традиційного навчально-виховного процесу у вищому навчальному закладі, у тому числі і на заочному відділенні, що знайшло відображення у вдосконаленні управління самостійною навчальною діяльністю студентів-заочників. Ефективність організованого навчально-виховного процесу залежить від ряду дидактичних умов, які можна розглядати як чинники успішності протікання процесу навчання, що утворює відносно замкнену сукупність, необхідну і достатню для вдосконалення управління самостійною навчальною діяльністю студентів-заочників.

Як сукупні чинники, що визначають організацію і управління самостійною навчальною діяльністю, є соціально-педагогічні (наявність висококваліфікованих викладачів, високий рівень навченості заочників, якісні навчальні посібники, сприятливий психологічний клімат) і дидактичні умови (визначення мети і завдань навчання, підготовка навчального матеріалу, вибір ефективних методів і прийомів здійснення освітнього процесу, забезпечення необхідного рівня організації і змісту самостійної навчальної діяльності тих, кого навчають). Наявність управляючої дії адекватно поставленій меті, знання структури досліджуваного явища, функціонального складу дії, представленість усіх елементів дії, поетапного її

формування і наявність поопераційного контролю є умовою управління процесом засвоєння дій і понять [3]. Уміння органічно поєднувати інформаційну функцію педагога з функцією управління професійним розвитком і вихованням особистості майбутнього педагога, творче відношення до своєї діяльності і уміння бачити у роботі не лише об'єкт, але і суб'єкт дії, ось умови, що характеризують високу професіональність викладача в управлінні педагогічним процесом, у тому числі і на заочному відділенні.

Дидактичні умови управління самостійною навчальною діяльністю розуміються як сукупність соціально-педагогічних і дидактичних чинників, що впливають на процес формування професійних якостей і дозволяють управляти, вести цей процес у раціональному співвідношенні предметного змісту і практичної спрямованості навчальної діяльності із застосуванням ефективних форм, методів, прийомів навчання і виховання майбутніх педагогів. Між тим, дидактичні умови не є стосовно один до одного рівнозначними, не можуть застосовуватися ізольовано, а перебувають у взаємозв'язку, де будь-яке з них посилює і взаємообумовлює вплив іншого. Складність існуючих зв'язків залежить від багаточинникового характеру особистості педагога, його соціальної і професійної позицій, що розглядається як «інтегральна властивість особистості, що виражає систему її стосунків до суспільства, до людей, до себе, до норм, правил, приписів» [2].

Однією з головних дидактичних умов управління самостійною навчальною діяльністю студентів є системний підхід, який розуміється як сукупність об'єктивних вимог, відповідних сучасному рівню розвитку науки, як методологічний принцип наукового дослідження. Він дозволяє аналізувати педагогічний процес, розглядати його з різних позицій, використовуючи конкретно-методологічні підходи, потрібні у кожному конкретному випадку. Його використання сприяє визначенню структурних і функціональних компонентів педагогічної системи. Системний підхід є основою для розгляду соціально-педагогічних умов перебігу педагогічного процесу (внутрішніх і зовнішніх складових освітньої сфери, середовища, оточення і їх впливу). Системний аспект педагогічної технології досліджуваного явища дозволяє структурувати освітній процес самостійної навчальної діяльності у такій послідовності: структурні компоненти особистості педагога і студента у складі мети, засобів комунікації і інформації взаємодіють між собою у діяльнісному процесі; структура самостійної навчальної діяльності характеризується функціями дій і операцій у вигляді інформаційного, конструктивного, організаторського, орієнтаційно-мобілізаційного, комунікативного, розвиваючого, дослідницького компонентів; результат діяльності виражається функціональними компонентами системи, які виявляються в знаннях, вироблених уміннях і психофізіологічних якостях.

В освітньому процесі мета як системоутворювальний структурний компонент «пронизує» увесь цикл навчальної діяльності, що охоплює і самостійну роботу.

Однією з найважливіших умов підготовки педагога є діяльнісний підхід, в основі якого лежать відомі положення вітчизняних психологів про розвиток здібностей в діяльності. Тут особливо важливим є максимальне наближення навчання студентів до умов їх майбутньої роботи. Діяльнісний підхід, спрямований на розв'язання цього питання, здійснюється особливо інтенсивно на лабораторних заняттях, педагогічній практиці і в самостійній роботі. Експериментальні матеріали показують, що основною умовою ефективності самостійної навчальної діяльності є діяльнісний підхід у поєднанні з професійно-педагогічною спрямованістю, теоретичною обґрунтованістю змісту, новою методикою самостійного добування необхідних знань, умінь і навичок. Професійно-педагогічна спрямованість, актуалізуючи самостійну навчальну діяльність, робить прямий вплив на посилення формування професійних знань, умінь і навичок. При цьому діяльнісний підхід, зумовлений внутрішньосистемними зв'язками і професійно-педагогічною спрямованістю, дозволяє довести підготовку тих, кого навчають до рівня, коли виявляється можливим самостійне здійснення професійних умінь, дій і операцій в ході викладацької професії. Педагогічна цінність самостійно засвоєного навчального матеріалу визначається його змістовністю, виховною значимістю і забезпечує при цьому підготовку фахівця з урахуванням вимог професіографічних характеристик до майбутнього педагога.

В основі диференційованого підходу як необхідної педагогічної умови покладено принцип обліку індивідуально-типологічних відмінностей у загальному і культурному розвитку студентів. Це містке поняття вказує не лише на індивідуальні особливості до кожного, хто навчається, але і передбачає загальний розвиток усіх компонентів особистості майбутнього педагога. Підготовка майбутніх педагогів до роботи з тими, кого навчають, пов'язана з навчанням дорослих, в значній більшості тих, хто вже має життєвий і виробничий досвід, та вступають на заочне відділення без попереднього відбору і виявлення загальнопедагогічних здібностей. Тому навчання студентів повинне проводитися з урахуванням індивідуальних здібностей за принципом усвідомленого відношення до засвоєння професійно-педагогічних знань, умінь, що частенько пов'язане з необхідністю подолання певних труднощів. У зв'язку з цим уже на початковому етапі навчання передбачається ліквідація прогалів у вихованні і створення фундаменту педагогічної культури як основи професійного становлення заочників, подолання «психологічного» бар'єру в можливостях професійного і культурного розвитку, пробудження у них інтересу до оволодіння предметних знань. Облік вікових і індивідуальних особливостей в навчанні і вихованні студентів заочного відділення знаходить специфічне вираження у професійно-педагогічній підготовці. При цьому самостійна робота сприяє підвищенню інтелектуального рівня тих, хто навчається, інтенсивно розвиває у них теоретичне мислення, впливає на мотиваційно-ціннісне відношення особистості до навколишньої дійсності, у зв'язку з чим у студентів зростає значення самостійності, ініціативності, активізується інтерес до обраної спеціальності.

Значущість аксіологічного підходу визначається необхідністю формування мотиваційно-ціннісного відношення студентів заочного відділення до надбання педагогічної спеціальності і співвідноситься з їх орієнтацією, спрямованістю на педагогічну діяльність. Розуміння соціальної значущості обраної професії будується на засвоєнні функціональних компонентів педагогічної діяльності майбутнього педагога. Так, у процесі інформаційного викладу матеріалу відбувається дія на його усвідомлення, закладаються основи професійних знань, формуються ціннісні орієнтири, морально-етичні норми і загальнокультурні компоненти особистості тих, хто навчається.

Однією з основних ідей у вихованні у тих, хто навчається, розуміння важливості обраної професії має стати думка про те, що в освітньому процесі формується свідомість, емоції й воля представників нового покоління. Від цього де в чому залежить майбутнє педагога, здатного здійснювати навчально-виховний процес, то які особові якості й загальнолюдські цінності будуть задіяними і активізованими в ньому й майбутнє нашої країни. У зв'язку з цим стає доцільним введення до навчального матеріалу додаткової літератури, яка дозволяє прослідкувати історичну зумовленість потреб членів суспільства і мети виховання підростаючого покоління, характер загальнолюдських цінностей і освіти в цілому.

Формування мотиваційно-ціннісного відношення до навчальної самостійної діяльності припускає застосування у межах педагогічної освіти у вищому навчальному закладі практики, що дозволяє студентам-заочникам оцінити рівень вже наявних у них знань і усвідомити ті, які потрібні у професійній роботі. Через максимальну взаємодію з практикою здійснюється апробація і впровадження теоретичних знань, що дозволяє: викликати інтерес у заочників до професійного життя; усвідомити практичну значущість педагогічних знань; проаналізувати наочне виявлення в діях вихованців індивідуальних особливостей їх розвитку, пам'яті, уваги, мислення, ціннісних орієнтації, співвіднести усе це з теоретичним матеріалом і власним досвідом. «Занурення» в педагогічну діяльність впливає на активізацію самостійної роботи і мотиваційно-ціннісне ставлення до навчання в цілому.

Виокремлені шляхи і засоби формування мотиваційно-ціннісного ставлення до навчальної діяльності чинять вплив на потребово-мотиваційну сферу особистості і сприяють позитивній зміні характеру самопідготовки тих, хто навчається, у міжсесійний період. Аксіологічний підхід до дослідження навчального процесу дозволяє зробити наступні висновки: професійна орієнтація студентів-заочників на педагогічну діяльність стимулює їхню самостійну роботу, пізнавальну активність; добирання засобів, методів і способів, що впливають на мотиваційно-ціннісне відношення до самостійної навчальної діяльності, визначається інтелектуальним рівнем студентів, що вступили до вищого навчального закладу, їхнім мотивами навчання і їх особовими характеристиками; в процесі організації навчального процесу у вищому навчальному закладі необхідно враховувати ту обставину, що серед студентів є такі, для яких теоретичні основи педагогічної науки завжди будуть значущою цінністю через їх практичне застосування за місцем роботи.

Сутність суб'єктно-діяльнісного підходу до дослідження управління самостійною навчальною діяльністю студентів заочного відділення зводиться до розробки і формування суб'єктної позиції особистості майбутнього фахівця. Структура суб'єктно-особистісної позиції як цілісної системи компонентів особистісної і професійної самоорганізації, самопізнання, самовиховання й саморозвитку об'єднує мотиваційно-ціннісний, блок відношення і регулятивно-діяльнісний блоки [3]. Функціонування цієї системи спрямоване на реалізацію поглядів і установок, на вибір власного життєвого і професійного шляху студента: встановлення стосунків взаємодії внутрішньоособистісного і зовнішнього середовища відповідно до особистісно-професійного самоудосконалення; позитивна орієнтація на самоствердження особистості в професійному взаємовідношенні спирається на потребу як усвідомлений професійний вибір; особистісно-професійна поведінка базується на здібності до управління власною життєдіяльністю і можливості особистості як суб'єкта життя і самостійної навчальної діяльності.

Суб'єктна позиція заочника виявляється в усвідомленій орієнтації на педагогічну діяльність; стійкому інтересі і мотивації до предметних знань; прагнення до самоосвіти і самовиховання; виробленню умінь самостійної постановки мети, планування свого навчального часу і прогнозування результатів свого навчання; організації власної життєдіяльності, поєднання навчання з роботою; виробленню умінь контролю, аналізу навчальної, виробничої діяльності і поведінки. Процес становлення і розвитку суб'єктивної позиції тих, хто навчається осмислюється як «певна педагогічна стратегія», вектор спрямованості якої відповідає динаміці індивідуального розвитку і рівневим характеристикам суб'єктивності.

Характер, сила й обсяг «зовнішньої» дії в цьому процесі, зміст, форми і методи професійної підготовки забезпечують диференційований і індивідуально-творчий підходи до суб'єктів навчання, посилення суб'єктних потенціалів особистості кожного студента, заснованого на активності, ініціативності, організованості, відповідальності і самостійності у навчанні. У цілому суб'єктно-діяльнісний підхід припускає використання викладачами суб'єктно-педагогічних стратегій і спрямований на реалізацію полісуб'єктивного характеру педагогічної взаємодії, розвиток особистісних начал майбутнього фахівця.

До дидактичних умов управління самостійною навчальною діяльністю студентів заочного відділення, спрямованого на удосконалення процесу навчання, організацію самостійності, стимулювання і активізацію особистісних структур свідомості, відносяться:

– управління самостійною навчальною діяльністю, здійснюване в опорі на системний, діяльнісний, диференційований, аксіологічний, суб'єктно-діяльнісний і предметно-пізнавальний підходи;

– організація процесу самостійної роботи тих, хто навчається, що сприяє забезпеченню активізації пізнавальної діяльності, розвитку ініціативи і самостійності в добуванні знань;

– використання освітніх технологій, яке реалізується в системі комплексних лабораторно-практичних занять, що об'єднують теорію, методику і практику педагогічної освіти;

– усвідомлення тими, хто навчається, особистісного і професійного сенсу саморозвитку, самовиховання, самонавчання, самоорганізації;

– відповідність характеру освітнього процесу індивідуально-типологічним характеристикам студентів (здібностям, усвідомленої орієнтації на професію педагога, здібності до самостійного засвоєння змісту предметних знань, мотиваційно-вольові якості).

Висновки. Отже, кожна з визначених умов характеризується різними якісними і кількісними рівнями. Сукупність умов забезпечує ефективність технологій професійно-особистісної підготовки майбутнього педагога на певному рівні розвитку соціально-освітньої сфери суспільства. У якості методологічної основи визначення дидактичних умов визначено системний, діяльнісний, диференційований, аксіологічний, суб'єктно-діяльнісний, предметно-пізнавальний підходи. При цьому останній співвідноситься з методикою викладання конкретного навчального предмета. Використання перерахованих підходів у проектуванні освітніх технологій, їх реалізація надає можливість удосконалення процесу управління самостійною навчальною діяльністю студентів заочної форми навчання.

Література

1. Слостенін В. А. Професійно-педагогічна підготовка сучасного вчителя / В. Слостенін, А. Мищенко // Сов. педагогіка. – 1991. – № 10. – С. 79–84.

2. Слостенін В. А. Суб'єктно-діяльнісний підхід в неперервному педагогічному освітньому процесі / В. А. Слостенін // Неперервне педагогічне освітнє. – 1998. – № 1. – С. 7–11.

3. Талызина И. Ф. Управление процессом усвоения знаний: психологические основы / И. Ф. Талызина. – М. : МГУ, 1984. – 344 с.

Стаття надійшла до редакції 30.04.2012 р.

УДК 378. 22.016:5:[373.5]

В. В. Онішко,

кандидат сільськогосп. наук, доцент,

Полтавський національний педагогічний університет

імені В. Г. Короленка

МОДЕЛЮВАННЯ СИСТЕМИ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ

Онішко В. В. Моделювання системи професійно-педагогічної підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін до професійної діяльності у профільній школі.

У статті розглянуто наукові основи моделювання процесу підготовки майбутнього вчителя, теоретично обґрунтовано використання сучасної функціональної багатопланової моделі у вищій педагогічній освіті, визначено специфіку побудови і реалізацію сендвіч-моделі професійно-педагогічної підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін до професійної діяльності у профільній середній школі.

Ключові слова: вища педагогічна освіта, майбутній учитель природничих дисциплін, моделювання процесу підготовки, сендвіч-модель, профільна середня школа.